

***Thou aint seen nothing yet/Du har ännu inte sett någonting
(av Felicia Konrad)***

”Livet kan bara levas på två sätt. Det ena är som ingenting var ett mirakel. Det andra är som om allting var det.” Albert Einstein

Det är kväll och Don Quijote betraktar en stjärnklar himmel med andakt och förundran, han faller i sömn med ett leende och börjar drömma... Han drömmer att han kryper genom ett maskhål till ett (framtida) parallellt universum där han uppträder i en performance show på Folkteater i Göteborg år 2020, där han kör en egenskriven monolog som är helt inspirerad av Dirk Gentlys holistiska detektivbyrå av författaren Richard Adams, vilket är hans absolut största förebild och idol.

- Hej! Välkomna. Jag är er guide, förlåt mig för att jag är lite sen. Vi börjar därför direkt för att hålla tidsplanen. – Ni befinner er nu någonstans mellan liv och död och jag ska föra er i säkerhet.

(Ser ut över publiken och gör en effektfull paus och pose).

- Den viktigaste punkten som vi behöver aktivera och ha tillgång till för att jag ska kunna guida er är belägen inom er själva. Det finns en punkt inom oss alla, en punkt av stillhet.

Får jag därför be er alla att ta en minut och koncentrerat fråga er själva *var* den punkten är belägen hos er, det är möjligt att den inte alltid sitter på exakt samma plats hos oss människor, därför ber jag er, inga diskussioner om var just ni har hittat er punkt, och för er som inte tror er finna punkten kan jag glad meddela, att alla som vill ge det lite tid finner punkten, det är dödssäkert.

(Skrattar åt sig själv och sin fyndighet).

- För er som vill fortsätta att sväva vidare i detta lite riskfyllda tillstånd och denna plats ber jag att stillsamt och tyst stiga åt sidan.

Det är frivilligt att följa med, ingen blir tvingad. ... Dock är vad jag förstår inte så fallet just här, jag har ju blivit kallad hit av er, av er alla. Jag är väldigt glad att ni alla verkar ha förmågan att faktiskt kunna se mig, det är en stor fördel i detta arbete. Nå, eftersom tiden är knapp så är frågestunden tyvärr struken. Eventuella frågor får besvaras senare när alla är i säkerhet. Det som nu i stället gäller är tillit, tillit till er själva!

(Han spänner ögonen i publiken)

- Ja, jag ser nu att alla har lyckats lokalisera den viktiga punkten inom er. - Bra! Mycket bra!

- Jag kommer att dela ut ett slags manual till var och en för att underlätta resan. Får jag också be er ta av er skorna. Ehm... och ja, allting filmas i studiesyfte för att öka säkerheten i denna typ av operationer och när vi kommer fram så kan ni skriva på för ert medgivande för visning av filmen, eller om ni inte önskar medverka, så kan ni reservera er, genom att hålla er längst bak.

(Han stirrar ut och förlorar sig i ett slags meditativ trans, i ett kort ögonblick ser det ut som om han håller på att fullständigt tappa det, men han tar ett djupt andetag och fortsätter)

- Ja, tack nu har alla tagit av sig skorna. Har ni tänkt på att nakna människofötter är så ... ja nakna...Nå. Let's begin the begin...

(Han kör en liten barfota stepp)

- Jag vill att ni, ehm.. förlåt!...manualen ja. Skam till sägandes... ja det är så att jag faktiskt har glömt den, ehm, ja så är det. Det är ingen idé att orda mer om den saken. Den är ju förenklande (han slår ut armarna i en klichéartad gest), men absolut inte helt nödvändig. Jag ser ju här att jag har att göra med intelligenta varelser, jag tror faktiskt bestämt att ni inte alls ens behöver en manual. Nej. Ja. Ehm...jag vill att ni föreställer er att vi befinner oss i ett stort amorft moln. - Kan ni se detta alldeles gråa och formlösa moln?

(Han sjunker ihop för första gången, och skakar på huvudet och andas ut med suckar för att ta sats och fortsätter...)

- Varje gång ni försöker att uppfatta dess specifika form så kommer det att slinka ur ert grepp och lösas upp igen... just för att det är så formlöst, så fullt av viljan att vara formlöst. Ehm... man kan säga att ett amorft moln på ett sätt gestaltar att allting är möjligt, *och* är helt inriktat på att vara möjligheten att vara allting. Som ni förstår så är det en paradox... en paradox som kanske talar till just er, jag gissar att er medvetenhet om er belägenhet ökat rekordartat de sista sekunderna, just detta varken eller kan vara alltings början och alltings slut ett mycket farligt tillstånd, men också mycket utvecklingsbart.

(Han tittar rakt upp och står som "frozen")

- Jag har ingen aning om ni låter er själv lida, är ni ett offer i detta tillstånd? Eller är det bara en resa som leder vidare, vidare och vart?

(Han slår ihop händerna)

- Ja nu kommer vi tillbaka till kärnpunkten. Er resa. Jag ber er nu att ställa er upp och stå med fötterna rakt fram med ett luftigt mellanrum. Låt armarna falla till sidorna bekvämt, slöt ögonen och koncentrera er på andning. Jag ber er att göra ett litet ljudande sssss under er utandning och låt sen kroppen sköta inandningen själv, det underlättar. Människor andas ca 21 000 andetag per dag. Bara ca 500 andetag är direkt livgivande enligt den tibetanska yogatraditionen. Enligt den kinesiska visdomen är den mänskliga kroppen "byggd av andning", - den som kan hålla andan i tusen andetag är odödlig...

(Han ler underfundigt)

- Kan ni föreställa er att ni en gång kunde flyga, och att ni kunde byta form när ni ville? - Ja, bara reflektera en kort sekund över detta med utveckling det kan vara väldigt spännande...ja, bara

fråga er själva om ni kan föreställa er detta, det räcker.

(Han sträcker ut sina händer och känner luften med fingertopparna)

- Vi inträder nu i en zon av tystnad och mörker som kommer att brytas av...

(Ett stort okontrollerat brus inträder och överröstar honom, bruset skruvas ned gradvis)

- Ja, jag ber om ursäkt, dessa intergalaktiska brus som uppkommer kan vara ganska obarmhärtiga, men nu har vi kommit en bit på väg, jag kan säga att vi är lite mer än halvvägs. Bra, bra, mycket bra.

(Han gör ett slags scannande rörelser över gruppen).

Vi fortsätter enkelt och utan åthävor, så... ska vi nu alla inklusive mig själv välja ett minne. – Jag känner att jag måste kommentera detta med det förflutna, det sägs ju att vad som är gjort kan inte göras ogjort... på ett sätt är det förstås väldigt sant men ponera att det finns några individer som har kraften att färdas i tiden till sitt jag före ursprunget och på så sätt omskapa det förflutna ... jag vet inte om ni har hört talas om det men det sägs att de också kan färdas till sitt framtida jag, ... visst låter det fantastiskt... ja, det var en parentes i sammanhanget, men jag hoppas att ni på så sätt fick tid att välja ett minne.

(Plötsligt ser det ut som han bara lämna ska sticka ut, dra därifrån....)

– Bra. Det minnet är ert resbagage, travellin' light ...

Vi har nu allt vi behöver. Vi har punkten av stillhet, vi har nakna fötter, vi står med fötterna rakt fram med ett luftigt mellanrum, vi har armarna hängande bekvämt längs sidorna. Vi har nu vårt lätta bagage. Vi har vår andning. Föreställ er nu att framför er finns nu en mörk svart, djup flod. Bakom er står ett stort träd. Jag vill att ni förvandlar floden till ett hav, och trädet till en skog. Ni står nu mellan havet och skogen, och någonstans i närheten av er finns en skatt nervgrävd. Jag vill att ni finner skatten. *Er* skatt. *Er* skatt kan vara vad som

helst, det beror helt på er själva, vem ni är och vad ni söker.
Tecknet på att ni har hittat den är att den hör ihop med det minnet ni har valt.

(Ljud av nakna fötter som springer över ett golv). TYSTNAD.

-När ni väl finner skatten kommer jag att vara långt borta härifrån. Som avskedsord vill jag säga er. Ni är räddade. Jorden är redan räddad. Jag kan inte förklara det med ord hur det gick till, jag får be er lyssna ut till det vi kallar för evigheten... den har en särskild vibrationssekvens som är mycket mäktig och ni kan om ni vill uppslukas av den för att nå den totala visdomen. "Everything is connected"...

- Tyvärr är jag redan kallad till en annan plats, så frågestunden måste strykas helt. Ställ era frågor och svar kommer att komma till er. One day or another.

(inspelad röst med brus: tack för ett lyckat samarbete som sagt, allt material är inspelat, eventuella reservationer kommer att respekteras, för vidare information...bruset tar över...)

Bruset väcker Don Quijote som rusar fram till den sovande Sancho Panza, och skriker, herregud, vad är det som låter? I samma ögonblick som Sancho Pancha vaknar upphör bruset. Han stirrar på Don Quijote som ser helt uppriven ut.

- Sancho, Du har inte sett någonting än....

(Bachmann Turner Overdrive/You aint seen nothing yet tar över...)

BLACK